

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere...

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL DACIA.

Ediția de seară.

ANUNCIURI

Se primesc in stramutato: La D-nul Hnasenstein & Vogler in Vienna, Walfachgasse 10. A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstasse 2; Vincenz Hrdicka in Vienna, Trinfalstrasse 17; Philipp Lotz in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pesta si Havas-Laffite-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr in Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al 'TIMPULUI'

(Agenția Havas).

Serviciul de Marți 9 ore și 30 m. seara.

Kars, 30 Aprilie.

S'a angajat o luptă sub zidurile Karsului.

Ragusa, 30 Aprilie.

Herzegovina a atacat pe Turci lângă Nevesinje.

Țarul a deșugat principelui Nichita că este hotărât a realiza misiunea Rusiei.

Serviciul de Mercuri, 9 ore dimineața.

Paris, 1 Maiu.

Camera deputaților. — D. Duce Decazes, ministrul de externe, a făcut o declarație în numele guvernului. A zis că neutralitatea cea mai scrupuloasă, va fi temelia politicii Franceiei.

Londra, 1 Maiu.

Toate ziarile engleze, afară de 'Daily News', blamează ca inoportune rezoluțiile depuse de Gladstone la Camera Comunelor.

Zara, 1 Maiu.

Insurgenții au atacat avant-garda turcă lângă Nevesinje. Cinci-spre-zece turci au fost uciși în luptă.

Corfu, 1 Maiu.

Au sosit cinci vase engleze cuirasate.

Berlin, 1 Maiu.

Ziarele germane spun că Imperatorul a sosit la Strasburg și că a fost primit cu entuziasm.

Londra, 1 Maiu.

Camera lordilor. — Lordul Derby, ministrul de Externe, a declarat că va comunica vinerea viitoare corespondența adițională asupra afacerilor Orientului.

Responsul la circulara rusă a sosit astăzi seară. Ea se va publica numai după ce va fi predată cabinetului din Petersburg.

BUCUREȘTI

Pe când țara este pe jumătate ocupată de o armată străină; pe când suntem în ajunul unui război răsunător al cărui sfârșit va avea

in ori-ce cas o importanță decisivă pentru viitorul României; pe când Măria Sa Domnitorul și ministerul său fac în chiar mesajul de deschidere al actualii sesiuni legislative apel la înfrățirea tuturor în fața pericolului comun: Monitorul Oficial continuă pe fie-care zi reproducerea actelor de acuzare în contra foștilor miniștri conservatori; iar Camera radicalilor, după ce nu a găsit în mijlocul ei șapte membrii dispuși a susține elaboratul d-lui Misail înaintea justiției, a însărcinat pe presidentul ei a se pune în relație cu înalta Curte de justiție și casațiune.

A trecut o lună de atunci, și în contra ideilor de drept, nici o mișcare nu s'a făcut din partea d-lui president al Camerei și redactor al Românului. Curtea de casațiune nu este încă pusă în cunoștința cauzei prin nici o adresă.

Când dar nici elementarele prescrieri ale procedurii penale nu sunt observate față cu adversarii politici acusați, ce însemnează iscălitura d-lor I. Brătianu și Câmpineanu pe Mesajul de înfrățire al Mariei Sale Domnitorului?

Sau dacă d. I. Brătianu, presidentul ministerului radical, voia numai să dea în public un sfat de patriotism d-lui C. A. Rosetti, presidentul Camerei radicale?

Dar de când d. Brătianu da sfaturi d-lui Rosetti, pe când este știut, că până acum d. Rosetti da sfaturi d-lui Brătianu?

Sau poate cuvintele unui Mesajul Domnesc sunt numai cununii de flori, destinate a ascunde un abis?

Zilele acestea am văzut în 'Românul' propunerea patriotică a mai multor doctori în medicină, d'a da guvernului concursul lor gratuit pentru căutarea răniților în spitalele militare din capitală.

Aplaudăm simțimentul care a dictat această propunere.

Fie-ne permis însă a face câteva observații.

Pentru căutarea răniților aduși în capitală sau în alte centre principale de ambulanță, trebuie să aibă precădere doctorii bătrâni. Suntem siguri că nici unul din aceștia nu va refuza concursul științei, și mai cu seamă, al experienței lor, căci mulți dintre d-eșii, în lunga lor practică, au mai avut ocazia d'a face asemenea servicii.

Iar doctorii tineri trebuie să și îndrepteze devotamentul lor într-altă parte: pe câmpul de bătaie, acolo unde se cere agerimea și curajul vârstei.

Medicii tineri, ca d. Rînniceanu și alții, nu trebuie să umble după locurile adăpostite, cari sunt ale bătrânilor. Acolo unde este pericol, acolo este locul tinerimii.

În ceea ce privește gratuitatea, fie-ne permis a observa că nici nu poate fi altminterea, când mulți dintre cei cari au propus-o au câte trei și patru funcții destul de bine plătite. Atât ar mai trebui acum, să li se plătescă și împlinirea datoriei de cetățeni!

Aceste observații cred că nu ni se vor lua în răd, — căci, în aceste împrejurări grave, fie-care trebuie să ne luăm locul ce ni se cuvine.

DISCURSUL DIN SENAT

AL D-LEI P. P. CARP ÎN ȘEDINȚA DE DUMINECA NOAPTEA

D-lor senatori. În grabă aleși, în grabă convocați, suntem astăzi în grabă chemați să ne dăm părerea dupe o liberă și matură chibzuință asupra convențiunii de față. Chibzuirea va fi de sigur matură. Garanții despre aceasta sunt atât de iluștrii bărbați din sinul acestei adunări, și atât de deja un exemplu în discursul prințului D. Ghica, în care experiența vârstei se unește cu un entuziasm cam juvenil.

Pr. Dimitrie Ghica. Inima nu mi-a îmbătrânit.

D. P. Carp. Cât pentru liberă, aceasta o neg cu energie. Ori-care ar fi votul d-voastră, fie pentru, fie contra, el nu poate fi liber atunci când

300,000 baionete se află pe teritoriul nostru, și ori-care ar fi respunderea materială ce va rezulta din votul nostru, cu resping cu toate puterile respunderea morală a unui act făcut în asemenea condiții, și ori-cât de slab ar fi glasul meș, sînt sigur că în aceste priviri el va rezulta dintr'un unghi al țării în altul. Votul nostru nu va fi de căt un copil mort născut, ce lasă în spiritul mamei sale amintirea durerilor de facere, luând încă cu d-eșul visurile de fericire ce ea făcuse pentru el (aplause). Că votul nostru nu poate fi dat de căt sub presiunea cea mai dureroasă, aceasta o mărturisesc însuși mesajul care nu este alta de căt un lung țipet de desperare prin care se zice țerei că: 'părăsiți de toți am fost siliți să ne aruncăm în brațele Rusiei. Nu me îndoiesc deci cum va fi votul, dar este bine să ne dăm seama de situațiunea în care ne aflăm, și cu cădă răspunderea acestei situațiuni.

Ni se zice că suntem obligați la această alianță pentru că am bătut la toate ușele Europei, cerend să ni se garanteze neutralitatea, și că peste tot locul nu am găsit de căt răspunsuri negative sau o tăcere îndărătnică. Ași dori să știu însă pentru ce am pus întrebări, când șiam de mai înainte că ele nu puteau avea răspuns? Am cerut să ni se garanteze neutralitatea, însă nu ne-am dat bine seama de pozițiunea în care se află astăzi Europa în mijlocul evenimentelor orientale. Europa se interesează ca și noi la soarta creștinilor ce vrea să o amelioreze și a dobândit convicțiunea că Turcia se refuză la aceasta. Dacă a și consimțit ca armatele Rusiei să treacă Prutul și să meargă în Turcia, și când Europa urmărește această țintă, cum voiți să ne garanteze ea neutralitatea, să zică: 'Voi să amelioroz soarta creștinilor, această ameliorare să fie obținută prin armeele rusești, dar tot odată voi apăra neutralitatea României și voi face un casus belli din trecerea Prutului'; dar nu vedeți că ar împiedica tocmai realizarea țelului ce este comun și Europei și Rusiei Prin urmare, când ați cerut să ne garanteze neutralitatea, ați cerut un lucru pe care nu putea să vi'l dea. Chestiunea neutralității noastre nu trebuia pusă acum, ea trebuia pusă atunci când Rusia ar voi să tragă din victoriile sale alte consecințe, când ea nu s'ar mărgini în

ameliorarea soartei creștinilor, ci ar voi să dobândească o întindere de teritoriu, o mărire de putere, o modificare în formațiunile politice din Orient. Atunci numai ar fi o divergență de interese între Rusia și Europa, și atunci numai putem să redicăm și noi cuvântul. Să nu credeți d-lor, că aceasta este o simplă presupunere. Părerea mea este bazată pe însăși declarațiunea Lordului Derby și a comitetului Andrassy. De suntem deci să nu părăsiți nu o puteți ști de căt dupe reșoiti și țipetul de durere care l-ați aruncat în țară nu este pentru mine de căt dovadă că ori ve speriați ușor ori-că vreți să speriați pe alții, și poate dovadă și de una și de alta. Să vedem, d-lor, ce obținem noi prin neașteptarea noastră, când noi înainte de vreme, am părăsit singurul terem pe care puteam să ne punem, și am zis: 'Ne lepădăm de tratatul de Paris și cerem ca Rusia să înlocuiască ea singură garanția care ne-o da până azi șapte puteri? Cine ve garantează însă în contra Rusiei? Absolut niminea! Și nu înțeleg ce fel de speranță poate cineva întemeia pe această convențiune, când disproporțiunea de putere este așa de mare în căt, ori-câte s'ar zice, nici o dată nu am fi pe un picior de egalitate! Știți care este pozițiunea care se face României prin această convențiune? Este înlocuina pozițiunea care o făcea României popoarelor pe jumătate conchise, și n'am nevoie să amintesc aci care a fost soarta așa numitelor socii populi romani.

Aceasta însă nu este destul. Dacă ar fi numai atata că noi, părăsiți de toate, am fost siliți să ne apucăm de singura ramură de scăpare care ni se întindea, și că nevoia ne-a silit să încheiăm această convențiune, tot însă poate că și tăcea; dar nu este așa. Pentru mine convențiunea de față nu este de căt începutul unei politici pe care eu nu pot s'o aprob, — nu este de căt începutul unei alianțe care are să se sfârșească cu cooperatiunea armatelor noastre dincolo de Dunăre; — și atunci voi întreba, ce folosese putem primi noi din o asemenea alianță ce ne va impune sacrificiul enormei întinderii teritoriale! De sigur că nu! Întinderea de drepturi! Vedeți că nu! — căci convențiunea aceasta nu ne dă mai mari drepturi de căt tratatul de Paris. Tra-

mișionii catolice, multe le ar ierta Kanitz acestor venerabili părinți, numai să se recruteze de aci încolo în Ungaria sau în alte părți, iar nu la Roma și în cele-lalte ținuturi ale Italiei.

Antaia parte din cap. VIII (Vol. II, p. 162 și urm.) este consacrată nume misiunii catolice de pe lângă Sviștov, și conține mai multe neadeveruri neiertate la un scriitor de talia lui Kanitz. Cheltuielile de construcțiune ale noilor biserici de la Oreg, Belina și Lajin, modul prin care s'adunat sumele relative, ornamentarea acestor biserici, luxul caselor parohiale, lipsa pretinsă de edificii școlastice, relele dispozițiuni atribuite preoților de acolo în privința instrucțiunii, existența închipuită a unor călugărițe bulgare și explicațiunea extravagantului celebrat la care se consacra mai multe sute de țărani oferă Autorului ocașiunea de a face înștiinț nedrepte

PARTEA LITERARA.

BULGARIA

P. KANTIZ, Donau-Bulgarien und der Balkan. Historisch-geographisch-ethnographische Reise-studien aus den Jahren 1860-1876. I. Band mit 20 Illustrationen im Texte, zehn Tafeln, einem Gebirgsprofil und einer Karte. II. Band, mit 23 Illustrationen im Texte und zehn Tafeln. — Leipzig, Verlagbuchhandlung von Hermann Fries, 1875-1877.

(Urmare)

Partea lucrării ce conștitue pentru Kanitz cel mai eminent titlu de laudă și în privința căreia el se ridică mai multasupra rolului de simplu turist sau diletant, este fără contestațiune aceea care tractează despre topografie și cartografie. Hartele cele mai proaspete și exacte ale Bulgariei conștin nenumărate greșeli și lacune chiar pentru părțile apropiate de Dunăre. Voind a se orienta

după hartele acestea, Autorul căuta deseori în zadar mai multe localități însemnate într'însele, și apoi gășia în realitate alte localități de cinci ori mai numeroase, cari nu erau însemnate; regiunea s. ex. pe care Kanitz o numește, după trecătoarea sa principală, 'Sveti Nicola-Balkan,' nu figură în harta lui Kiepert de la 1871 de căt numai după cele d'antăiu excursiuni și comunicațiuni ale lui Kanitz însuși. Hotarele Serbiei oferiră asemenea spre miază-zi o configurațiune deosebită, care le depărtează de vechia lor notațiune cu două mii germane în avantajul aceluși principat. Mai multe orașe, riuri și înălțimi înregistrate de cartografi destul de recenți sau șters, negășindu-se în ființă, iar altele până astăzi neamintite advenit să le înlocuiască. Terasa bulgărească a Dunării și ținutul Nișavei cari se împărțesc într'un grad însernat de esportul cerealelor și al produselor brute, s'au

dovedit mult mai împoparate de căt se credea. În căt numai între riurile Lom și Timok se află 150 de localități, pe când cele-lalte harte însemnă 50, și chiar dintre acestea trei orașe și 17 sate erau fictive, iar 33 se strămutaseră de la sud spre nord și din malul unui riu la malul altuia (Vol. I, 320-327). Ca rezultat al acestor verificațiuni precum și al nenumăratelor reliefori și măsurări întreprinse pe fața locului — numai înălțimile măsurate și înregistrate în ambele volume sunt peste 160. — Kanitz și a format o hartă proprie într'o proporțiune de 1,288,000, pe care o va publica peste puțin, poate împreună cu Volumul III.

Avuția de resurse intelectuale cu cari se arată înzeștră spiritul Autorului și felurimea aspectelor sub cari el studiază obiectele pertratate ne conduc a presupune ca faptele aduse să fie în cea mai mare

tatul de Paris ne da șapte garanții, pe care această convențiune astăzi nu ne dă decât un protector. Prin urmare, pentru ce am jârft banii noștri și sângele soldaților noștri, când în loc de a mări drepturile noastre, noi le micșorăm? Că aceasta însă va fi rezultatul politicii de față, aceasta cade sub sințul cel mai comun. Gândiți oare că armata rusă va tolera concentrare a 50.000 Români la flancul ei fără să ceară ori cooperarea ori desarmarea lor? — căci atunci când fiii Rusiei își vor vărsa sângele, se vor lua toate măsurile ca nici-o surprindere să li se poată întâmpla.

Asemenea surprinderi s'au văzut în istoria noastră dese ori. Ast-fel un general român, dacă nu mă înșel un străbun al președintelui nostru, d. Manolache Costache, a îndreptat armele sale contra Rusiei deși la început era aliatul ei...

D. Coșălniceanu, ministru de Externe. Care era acela?

D. Carp. Acela care până mai deună-ză a fost blăstemat în toate bisericile rusești.

D. min. de Externe. Nu a fost Saloman, a fost ministru de Justiție logofăt mare, numele lui era Lupu Costache (aplaude). V'o spune istoria.

D. Carp. Poate să mă înșel asupra poziției lui, faptul însă e istoric. Sentem deci în drept a ne aștepta să ni se spună din partea guvernului rusesc această alternativă. O repet însă, nu înțeleg pentru ce noi am merge până a vărsa sângele nostru pentru interesele altora? Prințul Dimitrie Ghica vorbea de simpatii pe care trebuie să le avem pentru populațiile creștine de peste Dunăre; se poate însă să aibă dreptate d-sa, dar nu suntem nici destul de bogăți, nici destul de fericiți, pentru că să putem face fericirea altora; abia de ne ajung toate forțele pentru a ne asigura o încaută desvîlire. Respung dar, d-lor, ori-ecă încercare de alianță. Înțeleg preocupările, ce nasc din intrarea Rusiei cu armata pe teritoriul român, și era de datoria guvernului să facă ca populația să sufere mai puțin; dar atunci trebuia guvernul să se mărginească în partea a doua a convențiunii și nu trebuia să atingă cestiunea drepturilor noastre prin părăsirea drepturilor pe cari le-am avut până acum, căci faptul de față este o alianță, și aceasta ca toate alianțele este supusă și la bune și la rele, și chiar de ar fi aceasta spusă la bine, tot nu ne poate fi de nici un folos, nici material, nici moral. Mă rezum, d-lor, votez contra acestei convențiuni pentru că ea fără nici un temelie schimbă bazele pe care tratatul de Paris a așezat starea politică a României, votez contra acestei convențiuni pentru că este primul pas al unei alianțe care în schimbul unor mari sacrificii nu ne va da nici un folos.

DIN AFARA.

„Fremdenblatt“ comunică din Berlin știrea, că guvernul rusesc a declarat cabinetelor, că nu va permite nici unul corespondent, chiar nici corespondenților ziarelor rusești, a petrece în cartierul general al armatei rusești.

În dieta din Pesta deputatul Chorin în numele mai multor alți deputați, a adresat Primului Ministru următoarea interpelațiune: „După ce resbelul izbucnit între Rusia și Turcia care se petrece la granițele Ungariei, atinge imediat interesele Monarhiei Austro-Ungare; după ce Austro-Ungaria, fără de periclitarea intereselor sale politice, ba chiar a integrității sale, nu poate suferi ca Rusia să se mărească cu scăderea Turciei ori să puie țările de pe peninsula balcanică sub stăpânirea sa directă ori indirectă; după ce interesele comerciale și economice ale monarhiei ar fi în cel mai mare grad jignite, când artera comunicațiunii sale comerciale, Dunărea și Delta ei ar cădea sub stăpânirea Rusiei; după ce în momentul actual atât de critic pentru Monarhia noastră, reprezentanța națională are dreptul și chiar datoria de a se încredința, dacă politica guvernului corespunde cu interesele identice ale Ungariei și ale Austriei;

Intrebăm pe Dl. Prim Ministru: 1. Dacă guvernul Ungariei privește tratatul de la Paris ca un act în deplină valoare și dacă este hotărât a înrui asupra Ministerului de externe în înțelesul menținerii stipulațiilor acestui tratat? 2. — Este guvernul hotărât a stăruii, ca monarhia Austro-Ungară să aplice întreaga sa putere spre a face, ca, ori-care ar fi eventualitățile resbelului, Rusia să nu își poată mări teritoriul cu scăderea Turciei, nici să nu puie țările și principatele de pe peninsula balcanică sub stăpânirea sa directă ori indirectă?

Ministeriul până acum nu a răspuns încă. E înse probabil, că va răspunde identic cu răspunsul, ce se așteaptă în Viena la interpelațiunea lui Giskra.

SENATUL

Sedința de Marți 19 Aprilie 1877.

Președinția d-lui M. Costachi. Sedința se deschide la 2 ore p. m. Se declară vacant colegiul II de Ialomița reprezentat de d. L. colonel Filitis de care-ce d-sa a fost chemat în serviciu activ în statul major domnesc. D. I. Brătianu declară că optează pentru colegiul I de Vlașca. D. D. Brătianu optează pentru colegiul II de Covurlui.

D. ministru de resbel comunică mesagiul în altorare cu proiectul de lege relativ la deschiderea unui credit pentru cheltuielile ocazionale cu mobilizarea armatei. Acest proiect se va lua în discuție de urgență.

D. ministru justiției declară că guvernul aderă la modificările aduse de Senat legii de rechișițiuni luată în discuție în ședința precedentă.

Se procede la votarea în total a acestei legi și se adoptă cu 37 voturi contra a 3. Se suspendă ședința pentru 5 minute. La redeschidere se procede la alegerea Comisiunii pentru răspunsul la mesagiul tronului și sunt aleși: Principele D. Ghica, dd. Bălușescu, Păclăușu, Adamaki și Gianni. La casa pensiunelor se alege membru d. Colonel Nicolae Arion.

La comitetul pentru vânzarea bunurilor Statului se alege dd. Cămărușescu și Manolescu.

La casa de Depuneri se alege dd. Bibescu, Cornescu și d. Brătianu.

La Comitetul pentru supravegherea imprumutului de 42 milioane, sunt aleși Principele D. Ghica și dd. Sturza, Fotino, Pișca, Dolanșu și Gianni.

La Comitetul obligațiilor domeniilor și rurale se alege d. Cămărușescu.

La Comisiunea pentru reorganizarea caselor publice se alege dd. V. Șeicaru, Manolescu și Bădescu.

Ședința se rădică la 5 ore seara.

CAMERA

Sedința de Marți 19 Aprilie, 1877.

Ședința se deschide la ora 1 și jumătate, sub președinția d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 106 d-ni deputați.

Se îndeplinește formalitățile ordinare.

D. Col. Gherghel observă, că rșu s'a făcut declarându-se vacant colegiul al cărui reprezentant este d. Col. Slăniceanu, care este chemat numai timpură ca oficer în statul major, ceea-ce un e incompatibil cu mandatul de deputat, și apoi mai sunt și alții în categoria aceasta ca d. Lățescu etc. Propune a se reveni asupra acestui punct.

D. min. Cultelor cere amânarea acestei ca, care nu e isolat.

D. Președinte zice, că d-sa nu are nimic de rectificat în privința acestuia, că a văzut numele d-lui Slăniceanu în Monitor și prin urmare este în armata permanentă.

D. Col. Gherghel. Dacă înțelegi așa armata permanentă, atunci n'am ce zice.

D. Dimanța amintesc, că mulți oficeri n'au mijloace pentru echipament etc. și roagă ca guvernul să le avansese miza în campanie.

D. min. Cultelor răspunde, că în creditul votat deja s'a prevăzut o sumă și pentru aceasta. Apoi zice, că este autorizat a pune la aprecierea suverană a Camerei un punct delicat, asupra căruia Adunarea să se pronunțe. Guvernul a fost silit a pune un termen mai scurt pentru alegerile senatoriale, de cât cum cere Constituțiunea. Imprejurările de forță majoră nu necesită această abateră. Tot în fața gravelor eventualități guvernul a făcut concentrații.

Guvernul silit fiind, a crezut că poate aplica de o cam-dată acel regulament pentru rechișițiuni, fără votul Camerei. Al treilea punct este curat financiar. Creditul bugetar nu era de ajuns pentru toate necesitățile, și guvernul a deschis un credit extra-bugetar de 1,038,000 lei, pe care l'ați votat. Pentru aceste trei de-

rogații de la lege cere un bil de indemnitate din partea Camerei.

D. Candiano Popescu crede că toată lumea este convinsă de necesitatea absolută care a forțat pe guvernul să procedă așa. (D. Berindei întrerupe).

D. Candiano Popescu. Nu mă așteptam, ca un bărbat așa eminent, ca d. Berindei.

D. Berindei. Am înțeles!

D. Cand. Popescu. Îmi pare bine, ba îmi pare rău, de epitetul dat (ilaritate.) Guvernul a avut în vedere conservarea națională, deci acel bil s'îl dăm.

D. Stătescu vorbește tot o mișcare, prin care Adunarea aprobă măsurile luate de guvern și trece la ordinea zilei.

D. Cozadiu cere, ca guvernul să ia măsuri pentru a nu se face abuzuri cu aceste rechișițiuni.

D. min. Cultelor declară, că guvernul a deschis un credit pentru o comisiune, care să survezeze rechișițiile.

Discuția se încheie.

Moțiunea se pune la vot prin apel nominal și rezultatul este: votanți 93, pentru 94, contra 2 și 2 abținți.

D. min. Cultelor citește un mesagiu domnesc pentru un credit suplimentar de 60,000 lei salarie pentru oficanții telegrafo-postali ce mai trebuiesc pe la diferite stațiuni.

Ședința se suspendă pentru un ceart de oră.

Redeschizându-se ședința, d. președinte anunță, că comitetul delegațiilor neterminânduși încă raportul asupra legilor la ordinea zilei, ședința se rădică la 3 ore p. m.

Comisiunea însărcinată cu redactarea răspunsului la adresa Trouului este compusă din d-nii Văsescu, Mărzescu, Urechii, Costinescu, I. A. Sturza și Codrescu.

PRIMARUL COM. BUCUREȘTI CONVOCARE.

Consiliul comunal al Capitalei în vederea sarcinilor noii puse asupra bugetului comunal redeponând mandatul ce i s'a încredințat de domniile alegători ai Capitalei pentru a putea fi consultați din nou și prezentând demisiunea sa d-lui ministru de Interne, care a fost acceptată pe baza adresei No. 6,925 a ministerului de Interne, sub-semnatul Primarului orașului București în conformitate cu art. 32 din legea comunală convocă printr'aceasta pe toți d-nii alegători ai colegiului I, II, III și IV înscriși în listele comunale definitive pe anul curent 1877, ca să se adune în localele însemnate mai jos în zilele de 27, 28, 29 și 30 Aprilie curent spre a alege pe cei 17 Consilieri municipali, prevăzuți de lege pe restul timpului până la împlinirea celor patru ani, pentru cât a fost ales Consiliul demisionat, conform articol. 31 din actuala lege comunală.

Această alegere se va face pe colegie și secțiuni, conform legel, în modul arătat mai jos, adică:

1) Domniile alegători ai colegiului I vor vota la Hospelul comunal în ziua de 27 Aprilie curent spre a alege 4 Consilieri.

2) Domniile alegători ai colegiului II vor vota tot la Hospelul comunal în ziua de 28 Aprilie, spre a alege tot patru Consilieri.

3) Domniile alegători ai colegiului III vor vota în ziua de 29 Aprilie în cinci secțiuni pe culori în aceste locale și anume: Secțiunea I, culoarea Roșie la hospelul comunal, biroul principal. Secțiunea II, culoarea Galbenă la școala Nouă comunală, str. Clemenței. Secțiunea III, culoarea Verde la oficial civil de Verde, str. Belvedere. Secțiunea IV, culoarea Albastră la oficial civil de Albastru din strada Radu-Vodă. Secțiunea V, culoarea de Negru la oficial de Negru din str. Romului.

Aceste secțiuni vor alege peste tot patru Consilieri. Doschiderea scrutinului se va face în fiecare secțiune și rezultatul scrutinului este proclamat de fiecare birou. Rezultatele diferitelor secțiuni, se vor aduna la biroul principal, cel de hospelul comunal, care va face recensământul general al voturilor și va proclama pe consilieri aleși de aceste colegii.

4) Domniile alegători ai colegiului IV vor vota în ziua de 30 Aprilie în cinci secțiuni analog cu împărțirea Capitalei în 5 culori, după domiciliul alegătorilor, conform art. 33 din lege tot în localele însemnate mai sus pentru colegiul III.

Aceste secțiuni vor alege peste tot 5 Consilieri.

Procedura diferitelor birouri a le secțiunilor și a biroului principal este cea indicată mai sus pentru colegiul III.

Aceste alegeri se vor face conform art. 38 până la 47 din actuala lege comunală în cele patru zile arătate mai sus, începându-se de fiecare colegiu, în fiecare zi, de la 9 ore dimineața și scrutinul deschizându-se în aceeași zi la 4 ore după amiază.

No. 3,745. 1877, Aprilie 4. Primar, C. Manu.

SOCIETATEA CRUCEI ROȘIE din ROMANIA COMITETUL CENTRAL

Domnule Redactor!

Comitetul central al Societății Crucii Roșie, făcând un nou apel la toate inimile generoase, ca să dea concursul lor pentru dezvoltarea acestei instituțiuni humanitare, are onoarea a anexa aci apelul făcut, împreună cu zece liste, și speră domnule redactor, că bucurându-se și de astă-dată de bine voitorul domniile voastre concurs, va vedea înapoiindu-se Societății aceste liste acoperite cu sub-scripțiuni.

Bine-voiți, vă rog, Domnule redactor a primi și cu această ocaziune asigurarea prea osebitei mele considerații.

Președinte Dimitrie Ghica.

(Redacția primesce ori-ce ofrande, la publică și le trimite la destinația lor, prin comitetul Crucii Roșii.)

SCRIRILE ZILEI

Știrea despre ocuparea Calafatului se vede că a fost rezultatul paucității ce coprinde pe locuitorii du-

improvisarea unor persoane respectabile cari sunt destul de cunoscute și în capitala României. Norinșine am fi în stare a constata la trebuința prin cifre și prin acte doveditoare neasacțiunea faptelor enunțate, iar însuși Kanitz, numai să fie voit, ar fi putut să și procure fără greutate toate elementele în cestiune, mai cu seamă după ce și câștigase încrederea bieților părinți și se arătase în ochii lor—dacă e adevărat ceia ce ni se spune—închinându-se la biserică de o potrivă cu Bulgarii, cu mătâniile în mână, ca și cum ar fi fost un catolic neaș, iar nu un cugător liber din seminția lui Abraham.

Ori și cum să fie, cartea lui Kanitz este și rămâne o carte importantă, fie pentru Europa civilizată în genere, fie și pentru România în parte. Abstragând chiar de la elementele curat științifice ale acelei lucrări, socotim și noi, precum socotește la

unanimitate presa germană, că, fără de a cunoaște ceia ce scrie Kanitz despre condițiunile teritoriale, etnografice, sociale, economice, culturale și religioase ale Bulgariei, nu este permis nici unui om de stat european a dezbate cestiunea Orientului, o cestiune al căreia pretest și prilej îl formează tocmai soarta Bulgariei. Adevărat este că diplomația n'are obiceiul de a rezolvi cestiunile, ci numai de a le amâna, și că în cele de pe urmă ea lasă viitorul în voia oarbei întâmplări. Inșă, dacă criza, precum arată, se apropie de o deslegare silnică, dacă șiroaie de sînge au se esconteze egoismul și zădărnicia politice de până aci, e bine să nu se ignoreze prea mult în ce chip s'ar putea utiliza încailele câte va picături din acel sânge spre a regula la întăia oră de liniște norocul atator milioane de oament muncitori, industriași, domoli și răbdători. Cât pentru România, ar trebui ca

aceasta să nu uite câte legăminte istorice, etnografice, etologice și culturale unesc poporul ei cu poporul de peste Dunăre, câte probleme relative la trecutul țării ar putea să și găsească acolo o deslegare mai deplină, câte împrejurări fericite ar face necesar și lesne de a ne constitui pe noi înșine ca centru intelectual și moral de atracțiune pentru toate acele regiuni. Și dacă de o-cam-dată nu ne aflăm în stare de a studia pe seama noastră, precum ne-ar fi misiunea și competența, ceia ce aveam la îndemână mai bine decât alții, dacă societățile noastre academice și geografice nu sunt în stare de a întreprinde explorări originale și n'au între membrii lor pe un al doilea Kanitz, totuși nu va fi de prisos ca să ne folosim de studiile acestuia și să le frământăm în mintea noastră până când vor veni zile mai favorabile. F.

OCOLUL PAMENTULUI în 80 DE ZILE XIII.

Călătoria cu să scurtă distanță drumului, lăsu în dreapta traseul ce era în lucru. Acest traseu foarte schindnit din cauza capricioșilor ramificări ale munților Vindhias, nu urma calea cea mai scurtă pe care avea interes s'o ien Fileas Fogg. Cornacul foarte obicinuit cu drumurile și potețele țării, promitea că scurtând drumul, va senti v'ro donă-deci mile, dacă se lăsa să se sarma în. Fileas Fogg și sir Cromarty, cufundați în seancele lor erau foarte adrancați de treapătul repede al elefantului. Indura înșă situația cu o paciență adevărată britanică.

Cât pentru Vântură Lume, așezat pe spinarea dobitocului și cu totul supus la lovitură și salturi, își ținea cât putea limba ca să nu și o mușce. Bietul băiat, aruncat când pe gâtul elefantului, când pe șolduri, făcea salturi ca un clovn pe șoară. Dar glumele, rida și din când în când scotea din sac câte o bucăciță de zahăr, pe care inteligentul Kimi o apuca cu vârful trombei, fără să și întrerupă înșă treapătul cel regulat.

După două ore de drum, călătoria opri elefantul, dându și repus. Animalul mănca ramuri de arbuști și băa dintr'o baltă. Sir Francisc nu se plânse nici cum de acest popas, era adrobot. D. Fogg pătrea tot atât de odihnit ca cum se sculase din pat.

„Trebuie să fie de felul brigadirul,—zise el privind la eu mirare.

— De far călit, răspunse Vântură Lume care pregătise un dejun destul de bun. La amiază, călătoria dătea semnalul plecării. Tăra lua un aspect sălbatic. După acele mari păduri urmau tufărul de tamarini și palmirii pitiei; apoi întinse câmpii sterpe, ici și colo semăna de câte un neșcăvi măriceie și de blocuri mari de petrică. Toată partea acestor înălțimi ale Bunde-Rundului, puțin frecventată de călătorii, e locniță de o populație fanatică, împetră în practicile cele mai teribile ale religiei indiane. Dominația egiptenilor n'a putut să se stabilească regulat într'un coprinț asupra influenței rajahilor.

De mai multe ori, zăriră, căndrui de indiani spăimântători, făcându semne de mânie la vederea răpădării patruped. De obicei călătoria își ocolea cât putea. În această zi de călătoria văzură puține animale, abia câte-va maimuțe, cari fugeau

năreni când văd vre mișcare de vase și oameni pe cel alt ferm. Ea s'a produs mai cu seamă când s'au văzut transportându-se tunuri pe vase, a căror destinație se crede că este Calafatul, iar nu tabelele vecine de Vidin.

Publicul, între realitatea faptelor, mutându-l „Monitorul” și scrierile ciuruite și treziteale „Românului,” are să fie de multe ori victima acestor engerații.

Le Messager de Vienne publică o telegramă din Vidin după care soldații români s'ar fi retras din Calafat pentru a lăsa loc Turcilor. Prin aceasta, zice telegrama, — România a voit să demonstreze neutralitatea sa.

Precum scim însă în Calafat este încă armată română pentru apărarea pieței.

NOUȚĂILE ZILEI

De la Curte. — M. S. Domnitorul a primit Sămbătă, 16 ale curent, la orele 3 după amiază, în audiență particulară, pe d. colonel principe N. Dolgorouki, adiutant al Majestății Sale Imperatorului Rusiei, însoțit de a remite o scrisoare din partea Angustului său Suveran adresată din Kiginev M. S. Domnitorului.

Trămășul M. Imperatorului Rusiei a fost condus la Palat într-o trăsură a Curții de un ajutor domnesc. În seara zilei, la orele 5 după amiază, d. căpitan Papoff, adiutant al A. S. I. Marelui Duce Nicolae, a avut onoarea a fi primit asemenea în audiență particulară de către I. S. Domnitorul și a'î înmânat o scrisoare din partea Alteței Sale Imperiale.

Ceva haș! Pentru că am publicat manifestul M. S. Imperatorului Rusiei către Românii, ziarul „Telegraful,” ne numește „trădători.”

Prea bine, suntem trădători; — dar atunci ce este „Românul,” care a publicat și el același manifest?

Unirea Democratică a încetat d'a mai fi. Rugați-vă pentru sufletul ei!

Citim în Vocea Coovurluiului: Vineri 15 Aprilie

— În dimineața zilei a intrat în urbea noastră cam la 5,500 infanteriști și

artilerii ruse. Tunurile până acum sosite sunt de calibrul No. 8, 12 și 16. — Tot platonul de la Tighina și Bărbosii formează un vast lagăr, și gara de la Bărbosii astăzi e completamente sub privighierea și controlul Rușilor.

— La gara de pasageri din oraș au sosit 3 trenuri cu diferit material, cu barele canoniere, torpile, etc., destinate a face uzajul torpilor prin diferite puncte a Dunării. Tot ca aceste trenuri au sosit și 300 marinari.

— Concentrarea pe Bărbosii se face prin trei puncte diferite: cu calea ferată, pe la Vadul-Isac și pe calea Renilor. Generalul șef a acestor numeroase trupe ce au sosit și vor mai sosi este principele Șcaloff, general de diviziune, șef de stat major e D. Șeremetieff.

— Podul de la Prut. — Visitarăm podul de la gura Prutului, el e așezat în mod fix pe patru mari vase; lățimea e a șoselelor ordinare; construcțiune solidă. Păzit de o gardă tare de infanterie, și pe înălțimile malurilor din stânga Prutului de o artilerie tare. Din năntea podului se află ancorat bastimentul român Fulgerul, ce n'a avut timpul a trece înainte.

— În portul român de la Bechet Turcii au răpit 1 corăbii cu grâu; guvernul a prevenit pe comercianți a nu și mai expune averea lor pe Dunăre.

— În astă seară primim șcirea din sorgintă certă că chiar în această seară D. consul a Rusiei a făcut cunoscut tuturor consulilor din portul nostru că din ordinul marelui duce Nicolae, comandantul en șef a armatei desud navigațiunea Dunării este interzisă, și că se va acorda un termen rezonabil pentru a putea eși vasele de comerț. Această dispozițiune s'a și notificat la D-nii comercianți ce aparțin diferitelor protecțiuni spre a și regula afacerile.

Inundație. Revărsarea Bahluiului, n'au încetat de-a crește de cât momentan. Alaltăieri noaptea apele au crescut din ce în ce mai mari, casele rău zidite din șesul Bahluiului au început a se topi și locuitorii erau în parte în cel mai mare pericol. Cât ține șesul Bahluiului era numai o apă; străzile, chiar cele mai înalțate erau sub valuri, asemenea ogrăzile și grădinele, iar mai în depărtare se vedeau de la șiruri întregi de case numai streșinele. Toată ziua de alaltăieri au fost consacrată scârbii nenorocitorilor, cari remiseseră în locușțele lor și duceră în signurață a efectelor lor. Ieri abia apa a început să deie înapoi și se speră, că cu începutul unei vrami mai liniștite, apele impetuoașe se vor retrage cu obicinuita repezune a pârâelor de munte.

VARIETAȚI

Reclamele ziarului „Românul.”

Citim în „Românul” de la 15 Aprilie următoarele:

„Neadevărurile, știrile înșelătoare, răspândite cu intențiune saș din aşurință nu circula acum numai prin cafelele, ci și găsesc loc chiar în ziare ce se pretind serioase.”

Ziarul „Timpul” publică astăzi în ca-

pul foii, ca positive, știri „neadevărate,” de și nu poate să știe bine că ele sunt „neadevărate.”

Ast-fel pretinde, că la Vidin se face pregătiri pentru ocuparea „Calafatului.”

„Neadevăr.” Turcii nu se gândesc de loc a ocupa „Calafatul.”

Intr'adevăr! Turcii nu se gândesc de loc! Dar, vă rugăm prea frumos, de unde știți la ce „se gândesc” și la ce „nu se gândesc Turcii”? Ori sunteți babe de vrajă, care străbat cu duhul lor până în adâncul inimii lui Abdul Kerim-Pașa? — Nu! sunteți babe ca toate babele, cărora le este permis a fi nu mai puțin necuviincioase de cât pretențioase.

Știm atâta, că în față cu Vidinul este adunat materialul pentru un pod, o știm, fiind-că ni-s'a spus de către un om care a văzut și care nu spune „neadevăruri.”

Mai jos, „Românul” zice:

„Tot „Timpul” de astăzi publică în capul foii, că sunt „temeri” de aruncarea cavaleriei turcesce asupra Craiovei.”

„Neadevăr.” nu „există” nici o asemenea temeră. Dii contra, nu se manifestă de loc tendința de a tece pe șermul stâng al Dunării.”

Lată ce va să zică, când băieților nevărstnici li-se dă dreptul de a face notițe prin ziarele „oficiale”? Zicem băieți nevărstnici, de oare ce nu ne este permis a presupune, că un om serios să fi scris aceste cuvinte. „Astăzi” consiliul de miniștrii publică un manifest așz. În care se laudă că a deșteptat pe oamenii din somn spre a se retrage din satele de pe malul Dunării și „mâne” organul oficios al ministerului zice că nu există nici o asemenea temeră numai spre a și putea descărea necuviincioșia asupra unui ziar neguvernamental. Ziariștică radicală!

Cât pentru „adevăr,” nu „Timpul” zice că se vor arunca detașamente de Cavalerie în Oltenia, ci o zice corespondenții ziarelor din Viena. „Timpul” zice numai că „sunt temeri,” chiar nu zice că se teme și când zice că sunt temeri zis un adevăr, pe care nimeni nu îl poate pune la îndoială.

Dar — să ne înțelegem — Oare nu și aici e vorba numai de „Chimir”? „Românul” face reclamă? Nu se vinde și ar dori ca lumea să înțeleagă, că oficina din strada Doamnei are trebuință de bani? Toate aceste amabilități nu au alt înțeles de cât pe acela pe care îl avea lupta între „Telegraful,” și fosta „Unire Democratică.”

„Românul” ne face onoare de a ne ataca numai spre a putea sfârși?, este din

contra datoria și „interesul,” nostru de a publica toateștirile „așzete, ce există! —

Cindadratta Bum! — Cumpărați marfa! cea mai fină calitate la „Românul.”

Dar în zadar! — Publicul s'a stricat. El cumpără „Timpul” și îl citește și îl înțelege și îl admite.

Pe seună lumea știe, că multe din cele pe care le anunță „Timpul” se întâmplă ori nu se întâmplă tocmai pentru-că „Timpul” le-a comunicat la oare și care loc și cu oare și care ton. — Înșirșit — timpul surpă și redică; „Timpul” surpă și pe gazetarii radicali. — Tristă companie! —

Lată un cuvânt amuzant din noua piesă a lui Gondinet „Profesor pentru dame.”

O acțiță în toaletă de gimnastică stă călare și ride din toată inima. Tatăl său, care se află lângă dânsa, o roagă să fie serioasă.

— Poate fi cine-va serios când poartă pantalonii?

— Ei bine, d'apoi bărbății?

— Bărbății când voesc să fie serioși se îmbracă în capote. Uită-te la avocații, la judecătorii...

Administrațiunea franceză a publicat de curând o foarte tristă statistică, aceea a sinuciderilor ce s'au produs în cursul anului 1876.

Estragem din ea următoarele țifre interesante:

Au avut loc în total 5,617 sinucideri: 1,135 bărbăți, 1,132 femei.

Din aceștia 2,172 s'au spânzurat, 1514 s'au înecat, 895 au întrebnițat arme de foc, 407 au fost asfixiați prin mângal, 129 s'au otrăvit, 154 s'au aruncat de pe edificii publice, 31 s'au aruncat sub trenuri, 1 în foc, 13 au murit de combusțiune internă absorbind multe lichide, în fine unul a avut rețers la castrățiune.

Printre cauzele cele mai frecvente a sinuciderii cităm:

Alienațiunea mentală, 1,133; beția, 509; suferinți fizice, 798; supărări casnice, 633; teamă de miserie, 320.

Ca clase se găsesc: 1,823 țărani, 1,038 lucrători, 927 profesini libérale, 211 comercianți, 248 servitori.

Ca stare civilă: 1,916 celibetari, 1,037 însurați și cu copii, 958 însurați dar fără de copii.

Ca vârstă: mai puțin de 16 ani, 20; de la 16—21 ani, 193; de la 21—30 ani, 648; de la 30—40 ani, 829; de la 40—50 ani, 1,053; de la 50—60 ani, 1,161; de la 60—70 ani, 532; de la 80 ani în sus, 78.

SOCIETATEA CRUCEI ROȘII DIN ROMANIA. COMITETUL CENTRAL

Incurajați de buna-voință cu care a fost priimit apelul făcut de societatea Crucii Roșii la instituirea ei, ast-fel că, precum s'a putut vedea din darea de seamă publicată, a dat un ajutor la un număr de 6832

răniți în rebelul Sërbo-Turc; ne permitem și astăzi a face un nou apel la toate inimile generoase și a le ruga ca să ne dea concursul lor pentru desvoltarea acestei instituțiuni humanitare.

Listele de subscripțiune se află depuse în București la Eforia Spitalului Civile, și în județe la toate prefecturile, primăriile urbane și redacțiunile ziarelor.

LA LIBRARIA E. GRAEVE & COMP

Podul Mogoșanei 10. L. I. B. N.

au sosit și să află o mulțime de charte de rebel de vânzare precum:

- Handtke, Charta specială a Turciei europene în 20 fol. . . . 30 —
Charta de Rusia de sud conținând: Podolia, Basarabia, Kieff, Poltava, Cherson, Volhynia, Iecaterinoslav și Thauria. . . . 6 —
Charta specială a Bulgariei 4 fol. 6 —
Charta specială a mării Neagră. 2 —
generală a Turciei europene. 2 —
Kiepert, Rebelul în Orient, colorat. 2 50
idem necolorat. 1 25
Schlachter, Charta Bosniei, Herzegovinei și Muntenegrului. . . 3 30

Au sosit următoarele nontăți:

- Andibert A., Phémé de la généralisation du cancer de l'estomac. . . 1 90
Camuset G., D-r, Manuel D'ophtalmologie 8 75
Chesnel f., Étude clinique sur le cancer latent de l'estomac. . . 3 15
Corlien A., L'ancienne faculté de médecine de Paris. 6 25
Delannay L., Étude sur le cloisonnement transversal du vagin. . 3 75
Depaul, Étude sur une forme insolite que peut prendre l'Utérus pendant la grossesse. 2 50
Grandière B. A., Notions D'hygiène 1 90
Heydenreich A., Des fractures de l'extrémité supérieure du Tibia. 3 75
Hosteing E. F., Essai sur la syncope. 3 15
Lambert E., De la Métrite, — Périonitepner — perale. 3 75
Le blond N., A., Manuel de gymnastique 6 25
Richet C., Recherches expérimentales et cliniques sur la sensibilité 6 25
Solari, Conséquences individuelles et sociales de l'ulcère Syphilitique. 1 90
Thiers A., Les Pyrénées 7 50
Trélat U., Leçons de clinique chirurgicale. 3 75

IMPORTANT!

GRAND HOTELUL din orașul TIRGOVIȘTEA, sub-semnatul proprietar, în scopul d'a fi mai bine servit și mulțumit d-nii voiașeri, de la 23 Aprilie curent nevoind a'î mai închiria, ci a'î administra enșumf pe viitor, am onoare a anunța d-lor voiașeri, că vor găsi curățenie îngrijită, serviciu multumitor, camere în destule gașin, grădină, birt, — și precuțiile mai reduse. Proprietar, George Irimia.

șipând și strămbându-se în felurite feluri, ceea ce înveselea mult pe Vântură Lume.

O cugetare între alte multe, ocupa pe bietul băiat. Ce o să facă d. Fogg cu elefantul, când vor ajunge la stația Allahabad? Lua l' va cu el? Era cu neputință! Prețul transportului pe lângă prețul cămăreii făcea un dobitoc foarte scump. Il vor vinde sau îl vor da dromul liber? Acest stimabil dobitoc merita oare-care atenție delicată. Decă, din întâmplare, d. Fogg l'ar dăruia lui, Vântură Lume, ce face cu el? Această coetie îl frământa mereu.

La opt ore seara trecuseră principalul șir al munților Vindhias și călătorii făcuseră un popos la cabana opus, într'un bungalow roșu.

Distanța străbătută în acea zi era de douăzeci și cinci mii și mai avea încă stăta de făcut până la stația Allahabad.

Noaptea era rece. În interiorul bungalowului călășul aprinse un foc de crângi aceste a cărui căldură îi fu bine primită. Cina se compunea din merindele cumpărate la Kolby. Drameții măcară ca oameni osteniți și pisați de sdruncineală.

Convorbirea care începuse prin câte-va fraze întrerupte, se termină cu horcăleț ag-

motoase. Călășul veghia lângă Kinni care dormia în picioare, rezimat de trunchiul unui pom.

Nici un incident nu'î turbură în acea noapte. Câte-va răgiri de gusparg și pantere, turburau câte odată tăcerea, și aceste răgiri amestecate cu risul strident al maimuțel.

Sir Francis Cromarty dormia greu ca un brav militar tradit de osteneală. Vântură Lume într'un somn neliniștit, visa salturile zilei trecute. Cât pentru d. Fogg, se odihnea tot așa de bine ca și cum ar fi fost în liniștita casă din Savilla-row.

La șase ore dimineața porniră pe drum. Călășul spera să ajungă chiar în acea seară la stația Allahabad. Ca acest mod d. Fogg un perdea de cât o parte din acele patruzeci și opt ore economisite de la începutul călătoriei.

Coborâră cele din urmă povățuiri ale muntelui Vindhias. Kinni și reluase trunchiul său obicinuit. Pe la amiază, călășul ocolii comona Kallenger, situată pe Cuni, un riu care se varsă în Gangul, ferindu-se mereu de locurile locnite, simțindu-se mai sigur în acele câmpii deșerte cari însemnează secarea bazinei marelui fluvii. Stația Allahabad era în depărtare la nord-

est ca de vro două-spre-zece mille. Făcându popas sub un tufș de banan, ale cărui fructe, sănătoșe ca pâinea, plătute ca smințina, precum zice călătorii, fără mult gustate.

La două ore, apucară sub coperșul unei dese păduri, care avea să țină mai multe mille. În tot cazul, până aci nu avuseră nici o întâlnire supărătoare, și călătoria părea că se va termina fără accidente, când elefantul, dând câte-va semne de neliniște, se opri de odată.

Era ora patru.

„Ce este? — întrebă sir Cromarty, ridicând capul.

— Nu știu, oficerul meu, răspuse Parisian plecând anzul la un mormur care se auzia din deseale ramuri.

Peste câte-va momente, mormurul deveni mai desăguit. Părea că este un concert, înză depărtat, de voci omenești și instrumentelor de aramă.

Vântură-Lume căscă gura și urechile, d. Fogg aștepta fără să scoată un cuvânt.

Parisian sări jos, legă elefantul de un pom și intră într'un tufș deș. Peste câte-va momente se întoarse zicând: „O procesie de bramini care se îndrep-

tenză spre noi. Ar fi bine să nu fim văzuți.”

Călășul deslăgă elefantul și l' duse într'un tufș, recomandând călătorilor să nu se den jos. Chiar el se ținea gata să sară călare, dacă fuga ar deveni trebuincioasă. Sperau că adunarea credincioșilor va trece fără a'î zări, căci desul franziș îi acoperia cu totul.

Sgomotul discordant al vocilor și instrumentelor se apropia. Cântec monotone se amestecau cu sunetul tamburei și cimbalului. Nu trecu mult și capul procesiei apără printre arbori, la vro cincizeci pași de locul unde ședea d. Fogg și soții săi. Distingeau de minune printre crângii curioșul personal al acestei ceremonii religioșe.

În rindul întâi mergeau proți cu mitre în cap și în lungi anterie cu multe fețe. Erău înconjuși de bărbăți, femei și copii cari căutau un fel de psalmodie funebă, întreruptă de bătăile tamtămurilor și cimbalului.

În urma lor, pe un car cu roate mari ale căror spițe și obezi figură o învârcolire de șerpi, apăru o statuă scârboasă, trasă de doi zehniși cu hamuri bogate.

Statua avea patru brațe, corpul de cu-

loare roșie închis, ochii spierții, părul încălcit, limba scoasă și buzele văpșite en betel. La gât avea o salbă de capete de mort, la mijloc un brâu de mână făcie. Se ținea în picioare pe un gigant al cărui cap lipsea. Sir Francis recunoscu statua.

„Deița Kali, — șopti el, — zeița amoroșului și a morții.

— A morții cred și eu, dar a amoroșului, nici o dată! — zise Vântură-Lume! — Călășul îi făcu un semn să tacă. Imprejurat atunei se scârcoleau în convulsii un grup de bătrâni fuchiri, imbrăzăți cu dungi galbene și tucingii în forma crucei și creștați în carne. Le curgea sângele picătură cu picătură, fanatiei stupizi cari în zilele de ceremonii indiane năvălesc sub roatele carului Jaggernaut.

În urma acestora, căți-va bramini, în toată splendoarea costumului oriental, țărău o femeie care abia se ținea pe picioare.

Acea femeie era tânără, frumoasă și albă ca o europeană. Capul, gâtul, umerii, urechile, brațele și pulpele l' erau încercate de acule, brățări, inele și cercei. O tunică lucrată în aur, coperită de un talpan sbitre, îi desenau conturul corpului. (Va urma)

